

Parfum

Tomke, Romke en Yana Yu boartsje yn de tún.
Tomke sit op 'e knibbels by de roazen.
'Kom ris', ropt er. 'Dizze blomkes rûke hiel lekker!
Krekt sa lekker as Yana Yu har mem.'
Hy snúft djip: 'Mmm!'
Yana Yu en Romke rûke ek:
'Mmm, ja, lekker!'
'Ik wit hoe't dat komt', seit Yana Yu.
'Us mem hat in fleske, dêr sit parfum yn.'
'Parfum?' freget Tomke ferwûndere.
'Ja, ús mem spuitet dat yn 'e hals.
En dan rûkt se krekt sa as dizze blommen.'
'Ik woe wol dat Kornelia sa lekker rûkte', seit
Tomke.
'O, mar dat kin wol', seit Yana Yu.
'Wy kinne wol parfum meitsje.
Sjoch, sa moat it.'
Yana Yu lûkt de blomkes fan de stâlen.
Romke pakt ek in blomke.
'Aul' ropt er.
'Tink om de stikels', seit Yana Yu.
Se dogge no hiel foarsichtich.
Even letter binne alle blomkes derôf.
Se stopje se yn in amer.
En jitte der wat wetter by.

'Joehoe, komme jim yn 'e hûs?' ropt Kornelia.
Mar se riere sa drok yn it ammerke,

se hearre neat.
Kornelia rint derhinne.
Se sjocht de bern en Romke op 'e grûn sitten.
Se sjocht in ammerke mei wiete roaskes.
En dan sjocht se ...
Yn it blomperk steane allinne noch stâlen.
Alle blomkes binne derôf.
'Ferrassing! Ferrassing!' roppe de bern.
'Ferrassing?' freget Kornelia.
'Myn roazen binne fuort!'
'Mar wy ha parfum foar dy makke', laitsje de bern.
'Dan rûksto krekt sa lekker as Yana Yu har mem.'

It bliuwt eefkes hiel stil.
Dan seit Kornelia:
'Okee. Ik kin myn roazen net mear sjen.
Mar at ik parfum op doch
kin ik se altyd ... rûke!'

